

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Powiatu W.

przy uczestnictwie T. D.

o wpis do księgi wieczystej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lipca 2010 r.,

skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 23 kwietnia 2009 r., sygn. akt V Ca

(...),

uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W., pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 17 października 2008 r. Sąd Rejonowy dokonał odłączenia nieruchomości gruntowej objętej księgą wieczystą Kw Nr (...)4 położonej w miejscowości T. i oznaczonej jako działka nr (...)4/11 oraz przyłączenia tej nieruchomości do innej księgi i wpisał jako właściciela tej nieruchomości Powiat W.

Od tego wpisu wniósł apelację zawiadomiony o nim T. D. Zarzucił w niej, że działka objęta wpisem, którą opisał jako działkę nr 9(...)/11, stanowi jego własność a nabył ją aktem notarialnym w 2007 r., który znajduje się w aktach księgi wieczystej.

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2009 r. Sąd Okręgowy w W. na podstawie art. 385 k.p.c. w związku oddalił apelację uczestnika postępowania wieczysto księgowego tylko z tej przyczyny, że zaskarżone postanowienie nie odnosiło się do działki oznaczonej przez skarżącego numerem 9(...)/11. Nie tak została również opisana działka w umowie notarialnej, która według skarżącego miała stanowić jego tytuł własności. Według Sądu Apelacyjnego, to uczestnik postępowania, a nie sąd, obowiązany jest określić prawidłowo zarówno przedmiot jak i zakres zaskarżenia – szczególnie w postępowaniu wieczystoksięgowym, które cechuje się znacznym rygoryzmem.

Uczestnik postępowania Tomasz Paweł D. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia sądu drugiej instancji. Zarzucił w niej naruszenie prawa materialnego przez niezastosowanie art. 3 ust. 1 i art. 5 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 ze zm.) oraz art. 140 k.c. i dokonanie wpisu wbrew prawu własności przysługującego uczestnikowi. Uczestnik oparł też skargę kasacyjną na podstawie wymienionej w art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c. i zarzucił bezzasadne zastosowanie art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. przez oddalenie apelacji bez merytorycznego rozpoznania zarzutów apelacji, wyłącznie na skutek dostrzeżenia błędu pisarskiego w zawartym w apelacji opisie numeru ewidencyjnego działki będącej przedmiotem postępowania wieczysto księgowego. Skarżący na tych podstawach wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ponieważ wyłączną przyczyną oddalenia apelacji była, w ocenie Sądu odwoławczego, rozbieżność oznaczeń nieruchomości objętej zaskarżonym wpisem a oznaczeniem przedstawionym w apelacji, przedwczesne jest odnoszenie się do zarzucanego w skardze kasacyjnej naruszenia prawa materialnego.

Uczestnik zaskarżył w apelacji w całości wpis z dnia 17 października 2008 r., dokonany przez Sąd Rejonowy, dotyczący zamknięcia księgi wieczystej nr (...)/0 prowadzonej dla nieruchomości wymienionej w postanowieniu. W ten sposób wnoszący apelację dostatecznie skonkretyzował przedmiot zaskarżenia. Dlatego wskazanie w apelacji oczywiście błędnego numeru ewidencyjnego działki nie miało i nie mogło mieć

wpływu na merytoryczne jej rozpoznanie, tym bardziej, iż oznaczenie numeru działki w akcie notarialnym nr (...)/2007 z dnia 1 października 2007 r. pokrywało się z oznaczeniem nieruchomości w zaskarżonym wpisie.

Gdyby nawet podzielić pogląd Sądu odwoławczego, iż apelacja nie odnosi się do zaskarżonego wpisu, to wówczas sankcją powinno być odrzucenie środka odwoławczego, jako wniesionego od orzeczenia nieistniejącego (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2009 r., V CZ 88/08, niepubl.). Oddalenie tylko z tej przyczyny apelacji uczestnika należy zatem ocenić jako naruszenie wymienionych w skardze kasacyjnej przepisów postępowania.

Z tych względów należało na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. uchylić w całości zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania sądowi drugiej instancji.